

ЧЕТНИЧКИ НАПАД НА БОЛНИЦУ У ГОРЊОЈ ГОРЕВНИЦИ

Четвртог новембра 1941. године четници са Равне горе напали су изненада на партизанску болницу у Горњој Горевници код Чачка и заробили особље и стражу. Тада је заробљен Стојан Кораксић¹, комесар болнице, а с њим је заробљено још десет партизана, а један рањени партизан, који се затекао у болници, убијен је.

Школа у Горњој Горевници у којој је била
смештена партизанска болница

У Горњој Горевници, поред комесара болнице Стојана Кораксића, заробљени су: Благомир Буђевац, Јелена Вукадиновић, Драгослав Крчић, Радољуб Крчић, Станко Пертинач, Христивоје

1. Стојан Кораксић, учитељ. Вид. *На ратиштима и стражиштима*, књ. I, стр. 488—489.

Стојан Корансић

Радољуб Крчић

Петровић, Вукосав Поповић, Живорад Поповић², Радоје Торог и Секула Шаиновић. Приликом упада у болницу четници су уџ Милана Антонијевића.

Све заробљене из болнице у Горњој Горевници четници отерали у село Брајиће испод Равне горе. Ту су саслушаваш малтретирани и после тога четнички преки суд их је све осудио смрт. Стрљани су код Седам храстова у Брајићима петог новем 1941. године. Пред стрљање комесара болнице учитеља Стој Кораксића су посебно мучили. Откинули су му четири прста руци којима је писао и док је то чинио, један четник је стално нављао:

— Нећеш ти, учо, више учити нашу децу да пишу!³

Четници су петог новембра 1941. године код Седам храст на Дреновом врху у Брајићима стрљали групу заробљеника Горње Горевнице и других места. Тачно се зна да су тада стре ни: Благомир Буђевац, Миленко Јевтовић, Стојан Кораксић, Д гослав Крчић, Радољуб Крчић, Милован Пауновић, Вукосав По вић, Живорад Поповић, Станко Пертинач, Христивоје Петрови Секула Шаиновић. Из групе заробљених у Горњој Горевници штеђена је само Јелена Вукадиновић, али су је четници каск поново ухватили и убили.

2. Живорад Н. Поповић, ученик учитељске школе. Вид. *На ратиштима и стратиштима*, II, стр. 277.

3. *Чачански крај у НОБ, хронологија догађаја*, Чачак 1968, стр. 142. У СВОЈОЈ књизи *Ў правде и слободе* А. Хапиоповић и Р. Маринковић (Чачак 1968, стр. 100) помињу седам заробљених партизана. Међу заробљеним помиње се и Радоје Тороман, који осуђен на смрт и не помиње се ни у каснијим изворима.